

en reel mulighed for at blive behandlet inden for nogle frister.

Vi står også ved det regelsæt, vi har arvet fra den tidligere regering, som jo, når man dykker ned i lovgivningen, er omtalt som bekendtgørelsen om maksimale ventetider ved livstruende sygdomme, og som i den mere folkelige politiske debat er oversat til behandlingsgaranti, det går vi fuldt ind for og står fuldstændig ved.

Det betyder, at systemerne aktivt omkring den enkelte patient skal gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at finde et tilbud. Og hvis der gøres alt, hvad der overhovedet er muligt, vil den enkelte patient også opleve det på den måde, at hvis ellers man er parat i en konkret situation til at flytte sig, så kan man også få behandling til tiden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det viser jo bare, hvorfor det hele er så forvirrende, for nu siger indenrigs- og sundhedsministeren det samme som statsministeren – og det har selvfølgelig visse fordele. Den behandlingsgaranti, der står i regeringsgrundlaget – og det er det udvidede fri sygehusvalg – kan jeg høre ministeren belære os alle sammen om netop ikke er en behandlingsgaranti. Man må aldrig kalde det udvidede fri sygehusvalg en behandlingsgaranti. Men det er jo altså det, der står i regeringsgrundlaget. Man må meget undskyldte, jeg synes, det er rimelig forvirrende.

Kl. 15.25

Så vil jeg bare spørge igen: Hvornår træder behandlingsgarantien reel i kraft for kræftpatienterne, altså, den har jo ikke været opfyldt hidtil, men er den det så pr. 1. januar, eller hvornår sker det helt konkret?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har lidt svært ved at forstå, at det skulle være særlig forvirrende, at jeg siger det samme som statsministeren, som også er formand for mit eget parti. Når man har den partipolitiske baggrund, som fru Charlotte Fischer har, kan det selvfølgelig godt være, at det kan være forvirrende, at man altid mener det samme alle sammen.

Men hvad angår spørgsmålet, vil jeg sige: Jamen altså, jeg har jo gået i, hvad der så har vist sig at være en vildfarelse, indtil den her sag om, at garantien ikke virkede, sprang. Jeg har ikke

været i nogen vildfarelse, med hensyn til at strålebehandlingskapaciteten var under pres; det mener jeg sådan set ikke at nogen bør have været. Dem, der har været uvidende om det, har holdt sig bevidst uvidende og passive. Jeg har haft en tro på, at der over for den enkelte patient har fundet en information sted om, hvilke rettigheder man så har som patient i den situation, hvor der aktuelt er 5 ugers og ikke 4 ugers ventetid. Sådan har jeg troet det var. Det har vist sig, at sådan var det ikke. Det tager vi nu skridt til at det bliver.

Det kommer til at gå meget stærkt. Jeg vil ikke stå her og sige den 1. januar eller den 1. februar, men det her kommer på plads i løbet af meget, meget kort tid. Jeg går ud fra, at det sådan set kommer på plads øjeblikkeligt med hensyn til at informere den enkelte patient. Og hvad angår det med at give det et mere reelt indhold, altså at sørge for, at der er supplerende kapacitet i udlandet, har jeg et statusmøde med danske regioner – jeg tror, det er på tirsdag. Og jeg forventer, at når jeg mødes med dem på tirsdag, vil jeg blive informeret om, at der allerede er indgået kontrakter i udlandet.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren sagde på et tidspunkt, at der havde været nogle drøftelser med undervisningsministeren om at få tilpasset de faggrupper, som vi er i underskud for. For vi ved jo godt, at en af de helt store hurdler er, at man savner personale.

Kunne ministeren komme lidt tættere på, om de drøftelser er uformelle, altså om man har snakket lidt om det, eller om der faktisk er en plan, som matcher den sikkerhed, der skal være, for, at de her behandlinger kan gennemføres med det antal fagpersoner, der er brug for, men som vi mangler for at kunne gøre det? For man kan sige, at hvis de to ting passede sammen, så var der jo mange ting, der ville være meget lettere, især for patienterne, men også for sundhedsvæsenet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det spørgsmål har jo i virkeligheden flere aspekter, for hvad vil det sige, at de ting passer sammen? Det afhænger jo også af, hvordan man bruger arbejdskraften, altså hvordan man indretter sig, både med hensyn til hvilke faggrupper man gør brug af, og i øvrigt også med hen-